Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 17 mars 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Förordning (EG) nr 854/2004 — Offentlig kontroll av foder och livsmedel — Avgifter som medlemsstaterna kan ta ut för att täcka kostnaderna för de offentliga kontrollerna — Kostnader i samband med utbildning av officiella assistenter”

I mål C-112/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Østre Landsret (domstol i andra instans för östra regionen, Danmark) genom beslut av den 2 mars 2015, som inkom till domstolen den 4 mars 2015, i målet

Kødbranchens Fællesråd, som företrädare för Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S

mot

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

Fødevarestyrelsen,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden C. Lycourgos (referent) samt domarna E. Juhász och K. Jürimäe,

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Kødbranchens Fællesråd, som företrädare för Århus Slagtehus A/S, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S, genom H. Sønderby Christensen, advokat,

— Kødbranchens Fællesråd, som företrädare för Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen och Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, genom M. Honoré och H. Djurhuus, advokater,

* Rättegångsspråk: danska.

— Danmarks regering, genom C. Thorning, i egenskap av ombud, biträdd av R. Holdgaard, advokat,

— Europeiska kommissionen, genom H. Støvlbæk och D. Bianchi, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 27.4a och punkterna 1 och 2 i bilaga VI i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, s. 1, rättelse i EUT L 191, 2004, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Kødbranchens Fællesråd (en branschorganisation inom nötköttssektorn) som företrädare för sju slakterier, nämligen Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S och Vejle Eksportslagteri A/S (nedan kallade slakterierna) och å andra sidan Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (ministeriet för livsmedel, jordbruk och fiskeri) och Fødevarestyrelsen (den danska veterinär- och livsmedelsmyndigheten) angående uppbörd av de avgifter som är avsedda att täcka kostnader för den offentliga kontrollen av foder och livsmedel.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 854/2004

3 I artikel 2.1 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, s. 206, rättelse i EUT L 191, 2004, s. 1 och i EUT L 226, 2004, s. 83), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013 (EUT L 158, s. 1, nedan kallad förordning nr 854/2004) föreskrivs följande:

”I denna förordning avses med

…

h) officiell assistent: person med behörighet att i enlighet med denna förordning arbeta som officiell assistent och som utses av den behöriga myndigheten och arbetar under den officiella veterinärens överinseende och ansvar.”

4 Artikel 5.1, 5.4, 5.5 a och 5.7 i förordning nr 854/2004 har följande lydelse:

”1. Den officiella veterinären skall genomföra inspektionsuppgifter i slakterier, vilthanteringsanläggningar och styckningsanläggningar som släpper ut färskt kött på marknaden i enlighet med de allmänna kraven i avsnitt I kapitel II i bilaga I och de särskilda kraven i avsnitt IV, särskilt när det gäller

…

…

4. Officiella assistenter får bistå den officiella veterinären med offentlig kontroll som genomförs i enlighet med avsnitten I och II i bilaga I och på det sätt som anges i avsnitt III kapitel I. I sådana fall skall de arbeta i en oberoende inspektionsgrupp.

5.

a) Medlemsstaterna skall se till att de har tillräckligt med kontrollpersonal för att genomföra den offentliga kontroll som krävs enligt bilaga I med den frekvens som anges i avsnitt III kapitel II.

…

7. Medlemsstaterna skall säkerställa att officiella veterinärer och officiella assistenter är kvalificerade och genomgår den utbildning som avses i avsnitt III kapitel IV i bilaga I.”

5 Bilaga I i förordning nr 854/2004 rör färskt kött och innehåller bland annat i avsnitt I en redogörelse för den officiella veterinärens revisions- och inspektionsuppgifter och ett avsnitt III med rubriken ”Ansvar och kontrollfrekvens”.

6 Avsnitt III i bilaga I till förordning nr 854/2004 innehåller ett kapitel I med rubriken ”Officiella assistenter”. I detta anges att ”[d]e officiella assistenterna får bistå den officiella veterinären med alla arbetsuppgifter, dock med följande begränsningar och om inte annat följer av eventuella särskilda bestämmelser i avsnitt IV”. Samma avsnitt innehåller ett kapitel III med rubriken ”Medverkan av slakteripersonal”, i vilket det föreskrivs att medlemsstaterna får tillåta att slakteripersonal övertar de uppgifter den officiella assistenten med examensbevis skall utföra vid offentlig kontroll av framställning av kött från fjäderfän och kaniner.

7 I avsnitt III finns även ett kapitel IV som har rubriken ”Yrkeskvalifikationer”. I punkt B i detta kapitel, som avser ”Officiella assistenter”, föreskrivs följande:

”1. Den behöriga myndigheten får endast utse personer till officiella assistenter om de genomgått en utbildning och klarat ett prov i enlighet med nedanstående krav. …

…

6. Officiella assistenter skall uppdatera sina kunskaper och följa utvecklingen genom årlig vidareutbildning och facklitteratur. De officiella assistenterna skall, om så är möjligt, årligen delta i vidareutbildning.

…”

Förordning nr 882/2004

8 Skälen 6, 11, 12 och 32 i förordning nr 882/2004 har följande lydelse:

”(6) Medlemsstaterna bör se till att foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd efterlevs samt övervaka och kontrollera att företagarna uppfyller de relevanta kraven i dessa på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. Offentliga kontroller bör företas i samband med detta.

…

(11) De myndigheter som är behöriga att utföra offentlig kontroll bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier som garanterar deras opartiskhet och effektivitet. De bör ha tillgång till tillräckligt stor, för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal, och lämpliga utrymmen och lämplig utrustning för att kunna utföra sina uppgifter ordentligt.

(12) Offentlig kontroll bör genomföras med lämpliga metoder som är utvecklade för detta ändamål, bl.a. rutinövervakning och mer ingående kontroller såsom inspektioner, verifieringar, revisioner, provtagning och analys av prover. För att metoderna skall kunna användas på ett riktigt sätt måste den personal som utför offentliga kontroller få lämplig utbildning. Utbildning behövs även för att garantera att de behöriga myndigheterna fattar enhetliga beslut, särskilt vad gäller tillämpningen av HACCP-principerna (faroanalys och kritiska styrpunkter).

…

(32) Det bör finnas tillräckliga finansiella medel för att organisera den offentliga kontrollen. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör därför få ta ut avgifter eller pålagor för att täcka kostnaderna för de offentliga kontrollerna. I detta sammanhang kommer medlemsstaternas behöriga myndigheter att ha rätt att fastställa schablonbelopp för avgifter och pålagor på grundval av de verkliga kostnaderna och med beaktande av anläggningarnas särskilda situation. Om företagarna åläggs avgifter, bör gemensamma principer gälla. Det bör därför fastställas kriterier för att bestämma avgiftsnivån. …”

9 Artikel 1.1 a i förordning nr 882/2004 har följande lydelse:

”I denna förordning fastställs allmänna bestämmelser för offentlig kontroll som utförs för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelser som särskilt syftar till att:

a) förhindra, undanröja eller till godtagbara nivåer minska riskerna för människor och djur direkt eller via miljön”.

10 Av artikel 3.1 i denna förordning framgår medlemsstaternas allmänna skyldigheter för genomförandet av offentliga kontroller. I denna artikel föreskrivs bland annat att medlemsstaterna ”skall se till att riskbaserad offentlig kontroll genomförs regelbundet och så ofta som är lämpligt för att uppnå målen” i förordningen, med hänsyn till de faktorer som anges i bestämmelsen.

11 Artikel 6 i denna förordning, med rubriken ”Personal som utför offentlig kontroll”, har följande lydelse:

”Den behöriga myndigheten skall se till att samtlig personal som utför offentlig kontroll:

får utbildning som är lämplig för deras kompetensområde och som gör att de med erforderlig kompetens kan utföra sina uppgifter och utföra offentlig kontroll på ett enhetligt sätt. Denna utbildning skall allt efter omständigheterna omfatta de områden som anges i bilaga II kapitel I,

håller sig uppdaterade på sina respektive kompetensområden och vid behov får regelbunden vidareutbildning,

…”

12 I artikel 26 i samma förordning stadgas följande:

”Medlemsstaterna skall se till att tillräckliga finansiella resurser finns tillgängliga för att tillhandahålla nödvändig personal och andra resurser för offentlig kontroll genom den finansieringsform som anses lämplig, exempelvis allmän beskattning, avgifter eller pålagor.”

13 I artikel 27.1 och 27.4 a i förordning nr 882/2004 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna får ta ut avgifter eller pålagor för att täcka kostnaderna för offentlig kontroll.

…

4. Avgifter som uttagits för offentlig kontroll i enlighet med punkt 1 eller 2:

a) får inte vara högre än de ansvariga behöriga myndigheternas kostnader i förhållande till de kriterier som anges i bilaga VI”.

14 I bilaga VI till förordning nr 882/2004 anges de kriterier som ska beaktas vid beräkningen av avgifter enligt följande:

”1. Löner till den personal som medverkar i offentliga kontroller.

2. Kostnader för den personal som medverkar vid offentlig kontroll, inklusive kostnader för utrymmen, verktyg, utrustning, utbildning, resor och andra tillhörande kostnader.

3. Kostnader för provtagning och laboratorieanalyser.”

Dansk rätt

15 Av 1 § i förordning nr 1455 om utbildning till kontrolltekniker för kontroll av animaliska produkter (bekendtgørelse nr. 1455 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter) av den 13 december 2006 (nedan kallad förordning nr 1455/2006) framgår följande:

”Syftet med utbildningen är att kvalificera den utbildade till att under den officiella veterinärens överinseende och ansvar bistå med vissa kontrolluppgifter på slakterier, anläggningar för vilthantering och styckningsanläggningar som saluför färskt kött (se [förordning nr 854/2004]). Den utbildade ska vidare kunna utföra kontroll av besättningar av fjäderfä avsedda för slakt under den officiella veterinärens ansvar.”

16 I 2 § i förordning nr 1455/2006 föreskrivs följande:

”1. Utbildningen är en yrkesutbildning på deltid som ges som en vidareutbildning av institutioner som godkänts för detta av Utbildningsdepartementet.

2. Utbildningen omfattar 36 veckors heltidsstudier, varav 16 veckor utgör praktik.

…”

17 I 3 § i förordning nr 1455/2006 föreskrivs följande:

”1. En institution kan till utbildningen anta sökande som har en relevant yrkesutbildning eller 3 års relevant arbetslivserfarenhet.

2. En förutsättning för att få påbörja utbildningen är att det finns ett avtal om praktik mellan deltagaren och en regional enhet av den danska veterinär- och livsmedelsmyndigheten (Fødevarestyrelsen).”

18 I 1 § i förordning nr 1649, som bland annat rör betalning för kontroll av livsmedel, foder och levande djur (bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.) av den 27 december 2013 (nedan kallad förordning nr 1649/2013) föreskrivs följande:

”Förordningen avser betalning av avgifter för finansiering av kontroll med mera, inbegripet kontroll, auktorisation, registrering, godkännande, anmälan, attestering och undersökning av livsmedel, foder och levande djur samt anläggningar, utrustning och produkter, inbegripet nonfood-produkter och produkter som inte är animaliska. Vidare omfattas betalning av avgifter för att finansiera bistånd i samband med export.”

19 I 3 § i förordning nr 1649/2013 föreskrivs följande:

”Företag som enligt livsmedelslagstiftningen innehar godkännande att genomföra slakt och som inte omfattas av 23 § ska betala för de kontroller som utförs av den danska veterinär- och livsmedelsmyndigheten (Fødevarestyrelsen), enligt bestämmelserna i detta kapitel.

20 Av 4 § i förordning nr 1649/2013 framgår följande:

”1. Den ersättning som avses i 3 § ska beräknas på grundval av konstaterade direkta kontrollkostnader och gemensamma kontrollkostnader.

2. Direkta kontrollkostnader som kan hänföras till varje enskilt företag omfattar lön med mera till kontrollpersonalen samt kostnader för laboratorieundersökning av prover och administrationskostnader i samband med genomförandet av kontrollen på varje enskilt företag.

…

4. Följande gemensamma kostnader ska fördelas mellan företagen i förhållande till deras direkta kontrollkostnader:

…

3) Kostnader för och i samband med kontrollpersonalens deltagande i vidareutbildning, inbegripet utbildning till kontrolltekniker för kontrollpersonal som har anställts för att genomföra utbildningen.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

21 Sedan år 2000 ska alla danska slakterier betala en avgift för köttkontroll. Avgiftens belopp grundar sig bland annat på den danska veterinär- och livsmedelsmyndighetens kostnader för utbildning av kontrolltekniker. Tidigare fanns olika ordningar för att täcka dessa utgifter, varav en bestod i att skriva in dem som en offentlig utgift i statsbudgeten.

22 De personer som vill utbilda sig till kontrolltekniker inom livsmedelssektorn anställs av den danska veterinär- och livsmedelsmyndigheten genom tidsbestämda anställningsavtal som kontrollassistenter. En förutsättning för anställningen är att de går en utbildning under 36 veckor. Som framgår av begäran om förhandsavgörande har kontrollassistenterna aldrig tidigare arbetat med köttkontroller,

men de ska emellertid kunna visa att de har tre års relevant arbetslivserfarenhet eller en relevant utbildning till slaktare, charkuterist eller tarmrensare för att kunna antas till utbildningen. De ska under utbildningen till kontrolltekniker göra praktik på ett slakteri och därefter klara ett prov för att kunna anställas som kontrolltekniker. De kan då placeras på olika slakterier för att arbeta med köttkontroll.

23 Det framgår av de faktiska omständigheter som den hänskjutande domstolen har fastställt att den totala kostnaden för denna utbildning, bland annat kostnaden för den lön som betalas ut till personerna under utbildning, fördelas mellan slakterierna, inklusive de slakterier där ingen kontrolltekniker har placerats över huvud taget och de slakterier där kontrollteknikerna är få. Slakterierna är således skyldiga att, i form av gemensamma kostnader, betala samtliga kostnader för utbildningen av nya kontrolltekniker, även om eleverna inte klarar provet för att därefter kunna anställas som kontrolltekniker. Dessa företag är även skyldiga att betala för de assistenter som efter att ha följt utbildningen anställs av den danska veterinär- och livsmedelsmyndigheten som kontrolltekniker, på andra tjänster som inte innefattar köttkontroll eller utanför denna myndighet. Samtliga slakterier är vidare skyldiga att betala för utbildningen av nya kontrolltekniker, oavsett om dessa placeras på deras slakteri eller ej.

24 Den 5 januari 2009 väckte branschorganisationen inom nötköttssektorn talan i egenskap av företrädare för sju danska slakterier och yrkade att ministeriet för livsmedel, jordbruk och fiskeri skulle medge att varken kostnaderna för utbildning av de personer som anställts för utbildning till kontrolltekniker eller kostnaden för de löner som utbetalades under denna utbildning kan beaktas vid beräkningen av den avgift som tas ut för att täcka kostnaderna för den offentliga kontrollen. Branschorganisationen yrkade även att eventuella rättsstridigt uttagna avgifter skulle återbetalas.

25 Den hänskjutande domstolen anser att det, för att kunna avgöra det anhängiggjorda målet, är nödvändigt att tolka förordning nr 882/2004 i syfte att fastställa om löner och kostnader i samband med utbildning av nya kontrolltekniker kan beaktas vid beräkningen av de avgifter som tas ut för köttkontrollen.

26 Enligt den hänskjutande domstolen, framgår det av skäl 32 och av artiklarna 26 och 27.1 i förordning nr 882/2004 att medlemsstaterna har möjlighet att finansiera kostnaderna för den offentliga kontrollen genom avgifter. Det framgår emellertid även av artikel 27.4 a i denna förordning att de kostnader som täcks av avgifterna inte får vara högre än de ansvariga myndigheternas kostnader i förhållande till de beräkningskriterier som anges i bilaga VI i förordningen.

27 Mot denna bakgrund beslutade Østre Landsret (domstol i andra instans för östra regionen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 27.4 a i förordning nr 882/2004 jämförd med punkterna 1 och 2 i bilaga VI till samma förordning tolkas så att medlemsstaterna, vid beräkningen av den avgift som tas ut av livsmedelsföretagen, inte får medräkna kostnader för lön och utbildning av personer som anställs i offentlig tjänst i syfte att gå en utbildning som uppfyller de krav som gäller för ’officiella assistenter’ i den mening som avses i förordning nr 854/2004, men som varken före antagningen till utbildningen eller under utbildningen utför köttkontroll?”

Prövning av tolkningsfrågan

28 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 27.4 a i förordning nr 882/2004 och punkterna 1 och 2 i bilaga VI till samma förordning ska tolkas så att de utgör hinder för att medlemsstaterna, när de beräknar beloppet av de avgifter för offentlig kontroll som ska tas ut av

livsmedelsföretagen, beaktar kostnader för löner och utbildning av personer som går den obligatoriska grundutbildningen till officiell assistent och som varken före antagningen till utbildningen eller under utbildningen utför några köttkontroller.

29 Inledningsvis kan nämnas att officiella veterinärer enligt artikel 5.1 och 5.4 i förordning nr 854/2004 och enligt avsnitten I och III i bilaga I till denna förordning utför revisions- och inspektionsuppgifter på slakterier och att de kan bistås av officiella assistenter. Det framgår dessutom av kapitel III i avsnitt III i samma bilaga att slakteripersonalen, i vissa särskilda fall, kan överta de uppgifter som den officiella assistenten med examensbevis ska utföra.

30 I artikel 27.1 i förordning nr 882/2004 föreskrivs att ”[m]edlemsstaterna får ta ut avgifter eller pålagor för att täcka kostnaderna för offentlig kontroll.” I artikel 27.4 a preciseras att dessa avgifter ”[inte får] vara högre än de ansvariga behöriga myndigheternas kostnader i förhållande till de kriterier som anges i bilaga VI”, i vilken bland annat anges lönekostnader för den personal som medverkar vid offentlig kontroll och tillhörande kostnader, inklusive kostnader för ”utbildning”.

31 Det kan här konstateras att artikel 27 i förordning nr 882/2004, i motsats till vad den danska regeringen har gjort gällande, inte lämnar något skönsmässigt utrymme för medlemsstaterna när det gäller vilka kriterier som ska beaktas vid beräkningen av avgifterna.

32 Unionslagstiftaren har nämligen, i syfte att bekämpa en snedvridning av konkurrensen, antagit harmoniserade bestämmelser om offentlig kontroll, som bland annat rör vilka olika faktorer som kan beaktas vid beräkningen av de avgifter som ska täcka kostnaden för den offentliga kontrollen (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Tyskland, C-270/07, EU:C:2009:168, punkt 42).

33 Det framgår i detta avseende klart av ordalydelsen av artikel 27.4 a i förordning nr 882/2004, så som den återgetts i punkt 30 i denna dom, att bilaga VI till denna förordning, på ett uttömmande sätt, anger de faktorer som kan beaktas vid beräkningen av de avgifter som ska gälla för offentliga kontroller i slakterier.

34 Det kan påpekas att de olika språkversionerna av förordning nr 882/2004 skiljer sig åt när det gäller vilka uttryck som använts i denna bilaga VI, som definierar den kategori av personer för vilka kostnaderna kan täckas av avgifter. I denna förordning åsyftas i den tyska versionen (”die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals”) och i den franska versionen (”personnel chargé des contrôles officiels”) den personal som utför kontroller, medan det i den engelska versionen (”staff involved in the official controls”) och i den italienska versionen (”personale partecipante ai controlli ufficiali”) används uttryck som skulle kunna avse en vidare personkrets. I den danska versionen av nämnda förordning anges i punkt 1 i denna bilaga att lön till personal som utför offentlig kontroll (”lønninger til personale der udfører offentlig kontrol”) kan finansieras genom avgifter, medan det i vidare ordalag i punkt 2 i samma bilaga anges att personalkostnader i samband med offentlig kontroll (”personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol”) kan finansieras.

35 I sitt yttrande har den danska regeringen gjort gällande att graden av medverkan vid kontrollerna inte beskrivs i någon av språkversionerna av bilaga VI till förordning nr 882/2004. Den anser därför att bilagan inte förhindrar att en medlemsstat finansierar kostnaderna för utbildningen till kontrolltekniker genom en avgift, även om dessa kostnader inte avser de personer som faktiskt och direkt utför själva kontrollerna.

36 Domstolen påpekar att enligt domstolens fasta praxis kan den formulering som använts i en av språkversionerna av en unionsbestämmelse inte ensam ligga till grund för tolkningen av denna bestämmelse eller tillmätas större betydelse än övriga språkversioner. Unionsbestämmelserna ska nämligen tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt mot bakgrund av de olika versionerna på samtliga unionsspråk. I händelse av bristande överensstämmelse mellan språkversionerna av en unionsrättslig

text, ska den aktuella bestämmelsen tolkas med hänsyn till systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka den ingår (dom Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

37 I förevarande fall är syftet med förordning nr 882/2004, såsom det anges i artikel 1 i förordningen, bland annat att förhindra, undanröja eller till godtagbara nivåer minska riskerna för människor och djur genom att utföra offentlig kontroll. I artikel 3 i denna förordning anges att medlemsstaterna ska se till att dessa kontroller genomförs regelbundet.

38 Det följer dessutom av skäl 11 och 32 i förordning nr 882/2004 att medlemsstaternas behöriga myndigheter, för att uppfylla sina skyldigheter på rätt sätt, ska ha tillgång till tillräckligt stor, för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal och bör få ta ut avgifter eller pålagor för att täcka kostnaderna för de offentliga kontrollerna.

39 Domstolen påpekar i detta avseende att även om det i artikel 26 i förordning nr 882/2004 föreskrivs att såväl allmän beskattning som avgifter eller pålagor kan användas för att finansiera tillgången till ”personal och andra resurser för offentlig kontroll”, så avser artikel 27 i denna förordning endast avgifter och pålagor och enligt artikel 27.1 får medlemsstaterna ta ut sådana endast för att ”täcka kostnaderna för offentlig kontroll”. Av ovanstående följer att avgifter endast kan tas ut för att täcka medlemsstaternas faktiska kostnader för att utföra kontroller av företag inom livsmedelssektorn och att avgifterna inte har till syfte att övervältra kostnaden för den inledande utbildningen av denna personal på företagen inom den berörda sektorn.

40 Bilaga VI i förordning nr 882/2004, till vilken artikel 27 i förordningen hänvisar, ska således tolkas så att den endast avser löner och övriga kostnader för personer som rent faktiskt deltar i utförandet av offentlig kontroll.

41 Domstolen erinrar för övrigt om att dessa kontroller, såsom framgår i punkt 29 i denna dom, vanligen utförs av officiella veterinärer som endast kan bistås av officiella assistenter eller, i vissa särskilda fall, av slakteripersonalen. Det följer inte av någon bestämmelse i förordning nr 854/2004 att personer som går den obligatoriska grundutbildningen för att bli officiell assistent kan delta i utförandet av offentliga kontroller under utbildningstiden.

42 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Artikel 27.4 a i förordning nr 882/2004 och punkterna 1 och 2 i bilaga VI till samma förordning ska tolkas så, att de utgör hinder för att medlemsstaterna, när de beräknar de avgifter som ska tas ut av företagen inom livsmedelssektorn, beaktar kostnader i samband med den obligatoriska grundutbildningen av officiella assistenter.

Rättegångskostnader

43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

Artikel 27.4 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd och punkterna 1 och 2 i bilaga VI till samma förordning ska tolkas så att de utgör hinder för att

medlemsstaterna, när de beräknar de avgifter som ska tas ut av företagen inom livsmedelssektorn, beaktar kostnader i samband med den obligatoriska grundutbildningen av officiella assistenter.

Underskrifter